

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.148 van 19 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WILLEMS, die loco advocaat E. TRIAU verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DE WILDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Irakese Koerd afkomstig uit Suleymaniye. Na het overlijden van uw grootvader in 2004 raakte uw familie in jullie tweede verblijfplaats in het dorp Shek Omar verwikkeld in een grondconflict met de familie (H. K.). De leden van deze familie waren actief voor de “KDP” (Koerdistaanse Democratische Partij) en beweerden valselyk dat de grond die uw grootvader hen verhuurde door hen gekocht was. Om dit conflict te beslechten diende uw vader klacht in bij de politie van Halayah en werd er gemeld dat de kwestie onderzocht zou worden. Toen uw vader en uw broer op 18 november 2004 het betwiste stuk grond bewerkten, werden ze door leden van de familie (H. K.) onder vuur genomen. Uw broer werd geraakt en overleed ter plaatse. Toen uw familie deze moord de volgende dag aangaf bij de politie van Halayah werd beloofd dat de zaak onderzocht zou worden. Zo’n maand later lieten de ingeschakelde politiediensten van “PUK” (Patriottische Unie van Koerdistan) echter weten dat deze moordzaak onder druk van de “KDP” niet verder onderzocht zou worden. Op 6 februari 2005 nam uw oom Asman weerwraak door (H. K.) en diens zoon neer te schieten. (H.

K.) kwam hierbij om, zijn zoon overleed later aan zijn verwondingen. Hierop volgend werd uw oom opgespoord door de familieleden van (H.K.) en leverden deze een dreigbrief af op jullie thuisadres. Vervolgens werd uw vader op 7 april 2005 beschoten door leden van de familie (H. K.). Hij raakte aan het been verwond en werd gedurende een maand gehospitaliseerd. Omdat de politie eerder onbehulpzaam gebleken was, werd deze aanslag niet aangegeven. In augustus 2005 werd uw oom Asman neergeschoten en kwam om. Uit vrees dat u het volgende slachtoffer zou worden, ontvluchtte u op 26 september 2005 Irak. U reisde door naar België en vroeg hier op 21 oktober 2005 asiel aan. Deze asielaanvraag werd in juni 2006 ongegrond bevonden door het Commissariaat-generaal. Via uw moeder vernam u dat uw vader in september of oktober 2007 door familieleden van (H. K.) vermoord werd. In oktober 2007 diende u een tweede asielaanvraag in.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u uw tweede asielaanvraag baseert op dezelfde feiten die u tijdens uw eerste asielaanvraag inriep (zie gehoorverslag CGVS, 21 april 2008, p. 4). Bovendien legt u ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag de overlijdensattesten van uw broer en uw vader voor. Deze documenten zijn echter niet van die aard om de vaststellingen die in het kader van uw eerste asielaanvraag gedaan werden te wijzigen en dit om de volgende redenen.

Aangaande deze documenten dient immers te worden opgemerkt dat u de enveloppen waarin deze u uit Irak werden nagestuurd niet weet voor te leggen (zie gehoorverslag CGVS, 21 april 2008, pp. 3-4). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u niet weet aan te tonen dat deze documenten effectief uit Irak afkomstig zijn. Voorts dient te worden opgemerkt dat dit gestandaardiseerde formulier dat bij het overlijden van uw vader opgesteld werd onvolledig ingevuld werd. Zo laat dit document het tijdstip van diens overlijden onvermeld, vermeldt niet door wie diens overlijden aangegeven werd en vermeldt evenmin of deze thuis, in het hospitaal of elders overleed. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de aangegeven doodsoorzaak “geweerschoten” vaag en onwetenschappelijk aandoet. Betreffende het overlijdensattest van uw broer geldt dezelfde opmerking en dient te worden opgemerkt dat dit document het tijdstip en de datum van diens overlijden niet vermeldt, onvermeld laat door wie diens overlijden aangegeven werd en evenmin aangeeft of deze thuis, in het hospitaal of elders overleed. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de aangegeven doodsoorzaak “geweerschoten” vaag en onwetenschappelijk aandoet. Zulk s roept twijfel op over de authenticiteit van deze door u voorgelegde documenten –temeer daar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd bijgevoegd blijkt dat de bewijswaarde van Irakese documenten gering is; originele en vervalste documenten zijn zowel in Centraal als

Noord-Irak, in Jordanië en in Syrië via illegale handel verkrijgbaar. Ook in Noord-Irak zijn vrijwel alle mogelijke documenten op illegale wijze te verkrijgen. Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat deze documenten niet van die aard zijn om de vaststellingen die in het kader van uw eerste asielaanvraag gedaan werden te wijzigen.

Verder dient te worden vastgesteld dat de verklaringen die u tijdens uw tweede asielaanvraag aflegde onsamenhangend zijn. Zo verklaarde u aanvankelijk dat uw vader pas na de dood van uw oom Asman beschoten werd en aan zijn been verwond raakte (zie gehoorverslag CGVS, 21 april 2008, p.9). Pas nadat u gevraagd werd te preciseren wanneer deze incidenten zich voordeden, wijzigde u deze verklaring en stelde dat de schietpartij waarbij uw vader gewond raakte voor de moord op uw oom Asman plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS, 21 april 2008, p.9). Daarnaast verklaarde u dat uw vader aan zijn been gewond raakt voordat (H.) Karim door uw oom Asman neergeschoten werd (zie gehoorverslag CGVS, 21 april 2008, p.9). Pas nadat u gevraagd werd hieromtrent verduidelijking te verschaffen, wijzigde u uw verklaringen en stelde dat uw vader pas na de moord op (H.) Karim beschoten werd en in het been verwond raakte (zie gehoorverslag CGVS, 21 april 2008, p.9). Deze inconsistenties in uw verklaringen roepen twijfel op over de geloofwaardigheid van deze aspecten van uw asielrelaas.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw beschrijving van de wijze waarop u van Irak naar België vluchtte vaag en onrealistisch is. Zo herinnert u zich niet waar u de Turkse grens overstak (zie gehoorverslag CGVS, 21 april 2008, p.2) en weet evenmin welke nationaliteit en/of welke identiteitsgegevens vermeld stonden in het vervalste paspoort waarmee u van Istanbul naar Brussel reisde (zie gehoorverslag CGVS, 21 april 2008, p.2). Zulk is merkwaardig en roept twijfel op over uw bewering dat u op deze wijze naar Europa reisde.

Tot slot wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie in Noord-Irak op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Tenslotte bent u niet in het bezit van enig origineel reis- en/of identiteitsdocument waardoor uw reisweg noch uw identiteit kan worden nagegaan.”

3.2. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel. Hij betoogt dat hij duidelijk heeft aangetoond onder welke omstandigheden hij zijn land heeft moeten verlaten en dat zijn vrees manifest en begrijpelijk is. Hij verwijst naar de actualiteit over de situatie in zijn streek van herkomst en stelt dat de strijd tussen de verschillende godsdiensten en groeperingen hoog opblaait in een gebied waar er bovendien willekeur en rechteloosheid heerst.

Verzoeker voert verder aan dat hij geen enkele bescherming van de Iraakse overheid kan eisen, gelet op het repressieve beleid ten aanzien van de Koerdische minderheid.

De opgeworpen tegenstrijdigheden zijn volgens verzoeker niet van die aard dat ze tot de ongelooftwaardigheid van zijn relaas kunnen besluiten.

3.3. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de reglementair bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

In zoverre een onderzoek van de door verzoeker aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand

moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn huidige asielprocedure op geen andere feiten baseert dan deze die hij inriep tijdens zijn eerste asielaanvraag. Hij brengt thans wel overlijdensattesten bij van zijn broer en zijn vader. Met betrekking tot deze documenten, merkt de bestreden beslissing terecht op dat zij niet van dien aard zijn dat zij de vaststellingen die in het kader van zijn eerste asielaanvraag werden gedaan kunnen wijzigen, gelet op het feit dat (i) verzoeker niet in staat is aan te tonen dat de documenten effectief afkomstig zijn uit Irak doordat hij de enveloppen waarin zij zouden opgestuurd zijn niet weet voor te leggen (ii) beide documenten onvolledig werden ingevuld, waarbij het tijdstip en de plaats van overlijden niet vermeld wordt (iii) de aangegeven doodsoorzaak in beide gevallen “geweerschoten” betreft, hetgeen een vage en onwetenschappelijke beschrijving is.

Verzoeker legde daarenboven tijdens de huidige asielprocedure incoherente verklaringen af aangaande het ogenblik waarop zijn vader zou beschoten zijn door de familie H. K., hetgeen de kern van zijn asielrelaas raakt.

Aan verzoekers geloofwaardigheid wordt verder afbreuk gedaan door zijn vage en weinig aannemelijke verklaringen aangaande de manier waarop hij van Irak naar België zou zijn gereisd.

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij ter weerlegging van bovenstaande vaststellingen. Derhalve wordt de bestreden motivering, welke pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad overgenomen.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (R.v.St., nr. 82.301, 20 september 1999; R.v.St., nr. 65.919, 18 april 1997). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing, bovenstaande beschouwingen in acht genomen, niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

De Raad merkt op dat verzoekers verwijzing naar de algemene situatie in zijn streek van herkomst, zonder deze op zijn persoonlijke situatie te betrekken, niet volstaat om *in concreto* het bestaan van een individuele en gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoekers stelling aangaande de onmogelijkheid de bescherming in te roepen van de Iraakse autoriteiten omwille van het beleid ten aanzien van de Koerdische minderheid betreft een loutere bewering die door hem niet wordt onderbouwd en bovendien niet overeenstemt met de informatie in het administratief dossier aangaande de Koerdische overheden en veiligheidsmachten in Noord-Irak (stuk 11: “landeninformatie”: nr. 2).

Gelet op het vooraangaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Hij voert aan dat er bij terugkeer een gevaar bestaat dat zijn lichamelijke integriteit in het gedrang zal komen en er een aanzienlijk risico bestaat dat hij zal worden opgepakt, waarbij hij na hechtenis, zonder een eerlijk proces zal worden veroordeeld, mogelijk na folteringen en mishandelingen.

Hij verwijst naar algemene publieke informatie over de veiligheidssituatie in Irak om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om te stellen dat hij onmogelijk kan terugkeren omwille van het willekeurige geweld dat dagelijks plaatsvindt.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing geen melding maakt van de redenen waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd.

Hij betoogt dat de situatie in Irak op het gebied van de mensenrechten en de rechten van de Koerdische minderheden alarmerend is. De Commissaris-generaal had volgens verzoeker meerdere officiële bronnen in aanmerking moeten nemen, welke verklaren dat de geforceerde terugkeer van asielzoekers hun leven in gevaar kan brengen.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker, zijn ongeloofwaardige verklaringen mede in acht genomen (zie sub 3.3), nalaat zijn beweringen dat hij opgepakt en mishandeld zal worden indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst, te onderbouwen met enig concreet element. Waar hij de algemene situatie in Irak aanhaalt en verwijst naar publieke bronnen, merkt de Raad op dat verzoeker geen informatie bijbrengt welke de informatie in het administratief dossier kan weerleggen waarop de bestreden beslissing is gesteund. Hieruit kan worden afgeleid dat de situatie in Noord-Irak op dit ogenblik niet van dien aard is dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Derhalve kan aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 september 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.